

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om midlertidig Ordning af Tilsynsforholdet for Vaalse Sognemenighed i Lolland-Falsters Stift.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 259).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Kirkeministeren (Povlsen): Som ærede Medlemmer vil erindre, blev i Fjor ved eneste Behandling i dette høje Ting det af mig fremsatte Forslag til Lov angaaende Ændringer i Reglerne om det kirkelige Tilsyn med Folkekirkens Præster i visse Tilfælde, forkastet, efter at samme Skæbne var blevet det af Venstre stillede Ændringsforslag om Vaalse Sognemenigheds Stilling i Folkekirken til Del. Sagen kom saaledes ikke i Fællesudvalg, og det maa jo beklages, da der dog kunde have været nogen Mulighed for at opnaa Enighed om Sagen gennem Fællesudvalgsbehandling. Da jeg imidlertid i høj Grad maatte ønske, at det Forhold, som havde givet Anledning til Fremsættelse af det nævnte Forslag, blev ordnet, har jeg søgt at finde en Udvej, som laa midt imellem de to af dette høje Ting forkastede Forslag, en Udvej, som der derfor kunde være Mulighed for at opnaa Enighed om, og Resultatet af mine Bestræbelser i saa Henseende er det nu foreliggende lille Lovforslag.

Det af mig i Fjor forelagte Forslag gik jo ud paa at søge en almindelig Ordning af Vanskeligheder, som opstod derved, at der mellem en Biskop og en Sogne- eller Valgmenighed fremkom et saadant Forhold, at Tilsynsforholdet ikke kunde ønskes bevaret. Forslaget var en Indrømmelse til Biskopperne, saaledes at de kunde fritages for det, som jeg vedblivende maa anse for at være deres Embedspligt, at give Kollats til og føre Tilsyn med en af Kongen udnævnt Præst. Dette Forslag maatte naturligt være fulgt af et Forslag, som ogsaa gjorde det muligt for en Sogne- eller Valgmenighed, der ønskede det, at blive fritaget for biskoppeligt Tilsyn, men jeg mente, at det ikke under de forhaanden-værende Omstændigheder var rigtigt at

gaa videre end til at hjælpe over Vanskeligheder, som allerede var opstaaet. Fra Venstres Side ønskedes Forslaget imidlertid begrænset, og Venstre stillede derfor sit Ændringsforslag om Vaalse Sognemenigheds Stilling i Folkekirken, hvorved Forslaget altsaa begrænsedes til Vaalse Sognemenighed, men saaledes, at Vaalse Sognemenighed stilledes paa den ejendommelige Maade, at den til enhver Tid, naar et Menighedsmøde havde udtalt sig derfor, kunde stilles udenfor den folkekirkelige Ordning. Det Forslag, som nu her foreligger, imødekommer Venstres Krav om en Begrænsning af Forslaget, men saaledes, at Forslaget ikke begrænses til Vaalse Sognemenighed, men til selve det foreliggende Forhold. Det Lovforslag, som jeg oprindeligt fremsatte, var, som jeg sagde, tænkt som en Indrømmelse til samtlige Biskopper og en Indrømmelse, der skulde have blivende Gyldighed. Den Indrømmelse, der gøres i dette Lovforslag, er indskrænket til at gælde Biskop Wegener og gælder kun i det foreliggende Forhold, saaledes at Biskop Wegener i Henhold til dette Lovforslag fritages for at give Kollats til Sognepræst Arboe Rasmussen, der altsaa indsættes uden Kollats i sit Embede, og saaledes at Biskop Wegener fritages for at føre Tilsyn med Pastor Arboe Rasmussen; men saa snart Biskop Wegener ikke mere er Biskop over Lolland-Falsters Stift, glider Vaalse Sognemenighed ganske stille ind under normale folkekirkelige Forhold.

Jeg skal hermed anbefale dette lille Lovforslag til velvillig Behandling i dette høje Ting. Jeg tror, det vilde være ganske overordentlig heldigt, om vi nu snart kunde faa et Forhold ordnet, som har givet Anledning til megen, ogsaa bitter, efter min Mening alt for unødigt bitter Strid i vor Folkekirke.

Godskesen: Som ærede Medlemmer vil erindre, er Anledningen til det Lovforslag, som vi i Dag beskæftiger os med, oprindeligt den, at den højtærede Kirkeminister ønskede at indstille Pastor Arboe Rasmussen til Sognepræst i Vaalse, medens Stiftets Biskop vægrede sig ved at give Arboe Rasmussen Kollats og at føre Tilsyn med ham og i denne Holdning fandt Tilslutning hos Rigets andre Biskopper. Efter